

ІСТОРИЯ WILKINSON ОЧИМА ЧОЛОВІКА GILLETTE

Те, що Вікіпедія розповідає про походження бренду Wilkinson Sword, давно вважають офіційною й затвердженою версією. Та якщо прочитати уважно, це здається історією зручною, ритуалізованою й загорнутою в досконалий англійський апломб. Тому я вирішую поставити її під сумнів.

Англіїці завжди були консервативним народом. Вони доводили це дуже малою кількістю слів і великою кількістю дій. Вони ніколи не зрікалися Корони, своїх традицій, свого прапора чи свого патріотизму.

Це єдиний народ, який по-справжньому колонізував світ. Доказ — у тому, що 1,4 мільярда людей народжуються в англійській мові, а понад 4 мільярди вільно нею розмовляють.

У певному сенсі всі ми тепер англійці: англійська стала спільною мовою світу.

На початку дев'ятнадцятого століття королівський гвардієць, що служив Її Величності Королеві, відомий просто як Вілкі, збирався вдома перед тим, як вирушити на службу. Як завжди, чистота й зовнішній вигляд були понад усе.

Він потягнувся по ніж, яким зазвичай голився, і виявив, що його немає. Донька позичила його, перш ніж поїхати в гості до тітки. Він знадобився їй, щоб доглянути себе перед романтичною зустріччю з американським джентльменом. Такі справи вважалися жіночими, і від чоловіків не чекали запитань.

Часу лишалося обмаль.

Вілкі обернувся до дружини й спитав, що йому робити.

Не змигнувши оком, вона відповіла:

«Вілкі, візьми меч і поголися».

Генрі Вілкінсон був різнобічно обдарованою людиною надзвичайного таланту, особливо в інженерії та природничих науках. Він також мав ділові стосунки з британською королівською родиною.

Із цієї миті народився ритуал меча.

Згодом він став традицією і для сина.

Із Вілкі ім'я перетворилося на Wilkinson, а Wilkinson & Son стала родинною справою, яка обернула домашній ритуал на бізнес і заклала підвалини імені, що ми знаємо сьогодні.

Між дев'ятнадцятим і двадцятим століттями компанія розширилася на засоби для гоління й постачала перші леза для гоління військовим — два мільйони під час Першої світової війни.

Англійські покупці не заходили до крамниць, щоб попросити леза для гоління.

Вони казали просто:

«Дайте мені два мечі».

Тим часом виробництво розширилося на ножиці, садові ножиці та багато інших ріжучих інструментів.

ДВА МЕЧІ ЇЇ ВЕЛИЧНОСТІ
Ferdinando